

Żądania strony skarżącej

- nakazanie pozwanej, w razie potrzeby w trybie postanowienia w przedmiocie środka tymczasowego, dokonania korekty materialnego błędu występującego w załączniku I część A i zastąpienie „0,75 g” przez „0,75 kg”,
- nakazanie uchylenia następujących postanowień dyrektywy 2006/132:
  - Artykuł 3 ust. 2: „do 30 czerwca 2008 r.”
  - Załącznik I: „do 30 czerwca 2008 r.”
  - Załącznik I część A: „do następujących upraw”
    - „— ogórki szklarniowe (zamknięte systemy hydroponiczne),
    - śliwki (przeznaczone do przetworzenia)”
- Załącznik I część B: „Państwa członkowskie wymagają przedstawienia dalszych badań w celu uwzględnienia ewentualnych właściwości procymidonu powodujących zaburzenia endokrynologiczne w terminie dwóch lat od przyjęcia przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wytycznych odnoszących się do badań dotyczących zaburzeń endokrynologicznych. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, aby zgłaszający, na wniosek którego procymidon został włączony do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji odnośne badania w ciągu dwóch lat od wejścia w życie wyżej wspomnianych wytycznych odnoszących się do badań.”
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414 dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie wydają zezwolenie dotyczące środka ochrony roślin wyłącznie, gdy substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I i spełnione są kryteria tam ustanowione. Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności dyrektywy Komisji 2006/132 z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414 w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej⁽²⁾ w części w jakiej: i) przewiduje ona jedynie ograniczone włącznie procymidonu do załącznika I dyrektywy 91/414, ii) wprowadza szczególne warunki dopuszczalnego zastosowania oraz iii) ustanawia ograniczony okres 18 miesięcy dla ważności ograniczonego włączenia do załącznika I.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa narusza art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1, art. 5 ust. 1 i 4 dyrektywy 91/414. Ponadto, skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa jest niezgodna z art. 5 ust. 5 dyrektywy 91/414, a zatem że Komisja przekroczyła granice swych uprawnień dyskrejonalnych.

Ponadto skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa została wydana z naruszeniem przepisów proceduralnych, jako że na Komisji ciąży obowiązek przyjęcia środków zaproponowanych przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz Radę, bez dokonywania zmian przez ich ostatecznym ustanowieniem.

Ponadto skarżąca twierdzi, że zaskarżona dyrektywa narusza uzasadnione oczekiwania jak również zasadę dobrej administracji, subsydiarności, proporcjonalności, pewności prawa, równego traktowania oraz zasadę ochrony wysokich standardów i niezależności badań naukowych. Skarżąca twierdzi też, że doszło do naruszenia obowiązku przedstawienia uzasadnienia jako że uzasadnienie zawarte w zaskarżonej dyrektywie jest niewystarczające.

Wreszcie skarżąca podnosi, że zaskarżona dyrektywa narusza jej prawo do prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2006/132/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej (Dz.U. 2006 L 349, str. 44).

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2007 r. — Sanofi-Aventis przeciwko OHIM — AstraZeneca**(Sprawa T-4/07)**

(2007/C 42/77)

*Język, w którym została sporządzona skarga: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Sanofi-Aventis SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: R. Gilbey, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: AstraZeneca AB (Södertälje, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 10 października 2006 r. w sprawie R 1302/2005-1 oraz podtrzymanie twierdzenia skarżącej, zgodnie z którym istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd odnośnie spornych znaków towarowych,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: AstraZeneca AB.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EXANTIN” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 2 694 115.

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca.

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowe i krajowe słowne znaki towarowe „ELOXATIN” i „ELOXATINE” dla towarów z klasy 5.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza nie wskazała całego właściwego kręgu odbiorców oraz błędnie ustaliła stopnie przykładanej uwagi w poszczególnych grupach w ramach wskazanego właściwego kręgu odbiorców.

Ponadto, Izba Odwoławcza nie zastosowała odpowiednich kryteriów przy porównywaniu towarów i nie dokonała całościowego porównania oznaczeń. W konsekwencji Izba Odwoławcza błędnie orzekła, że prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd nie występuje.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 grudnia 2006 r. — Neoperl przeciwko OHIM (Wyobrażenie rury sanitarnej)

(Sprawa T-97/06) ⁽¹⁾

(2007/C 42/78)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006.